

РЕШЕНИЕ

№ 14245

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10688** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], търсец закрила от Сирийската арабска република, против Решение № 137X/19.09.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба с рег. № УП 26184/02.09.2025 г. на ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се поддържа, че отказът да се допусне последваща молба е незаконосъобразен, тъй като административният орган не е съобразил изложените от него обстоятелства относно личната му сигурност и актуалната обстановка в държавата му по произход. Сочи се, че предвид продължаващата нестабилност в С., отправените към него заплахи, проблемите, свързани с етническата и религиозната му принадлежност, както и разрушаването на дома му, евентуалното му завръщане би го изложило на риск от посегателства върху живота и свободата му. Искането до съда е за отмяна на решението, издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС, и връщане на преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание оспорващият се явява лично и чрез адв. Ж. поддържа жалбата. Посочва, че е образувано лице, завършило курс по френска фиология. Заявява, че владее добре английски език и полага усилия да се интегрира и да бъде активен член на обществото в държавата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ – МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

По фактите:

За първи път М. А. А. е поискал международна закрила в Република България с молба вх. № 143/12.01.2023 г. на РПЦ – Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. По данните, отразени в административната преписка, същият е от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по етническа принадлежност, мюсюлманин – сунит по вероизповедание, женен, с ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност.

Образуваното по общия ред производство е прекратено с Решение № 9259/18.05.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ – МС, на основание чл. 77, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗУБ, връчено на 29.11.2023 г. и е влязло в сила.

На основание чл. 77, ал. 2 от ЗУБ, по молба с рег. № УП 26184/12.08.2024 г., производството за предоставяне на международна закрила е възобновено.

С Решение № 11220/28.10.2024 г. председателят на ДАБ – МС е отказал на М. А. А. предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Този административен акт е бил оспорен по съдебен ред, като с Решение № 6129/27.12.2024 г. по адм. д. № 1278/2024 г. Административен съд – Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. С Решение № 8085/22.07.2025 г. по адм. д. № 1404/2025 г. Върховният административен съд е оставил в сила решението на Административен съд – Хасково.

Последващата молба на чуждия гражданин е депозирана в ДАБ – МС с рег. № УП 26184/02.09.2025 г., като при връчването ѝ са дадени указания относно процедурата по предварително разглеждане на подаденото искане за международна закрила.

В нея жалбоподателят сочи, че съществува реална опасност от тежки посегателства при завръщането му в С.. Излага, че макар войната в родината му да е приключила, безредиците и убийствата по улиците продължават, поради което е изложен на риск от насилие, получавал е заплахи и е имал проблеми във връзка с етническата и религиозната си принадлежност. Допълва, че домът, в който е живял със семейството си, е бил разрушен, а районът, в който е пребивавал, се е контролирал от сирийски бунтовници и ислямски милиции от групировката „Х. Т. ал-Ш.“. Посочва още, че не е изложил тези обстоятелства в първоначалното производство, тъй като е бил изплашен и е считал, че казаното от него може да бъде използвано срещу него.

От съдържанието на административната преписка се установява, че в рамките на предходното производство, в протокол от проведено интервю с рег. № УП 26184/13.08.2024 г., жалбоподателят е изложил различни фактически твърдения. Посочил е, че е живял в [населено място], област Х., че през 2014 г. е напуснал С. и е заминал легално за Л., където е пребивавал 7–8 години, след което се е върнал в страната си. Като причини за напускането сочи войната, липсата на сигурност и тежките условия на живот, а в следствие – и невъзможността да осигури нормален живот и образование на децата си. В хода на интервюто изрично е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация и не е имал проблеми с властите, не е бил арестуван или осъждан, не е получавал заплахи и спрямо него не е било упражнявано насилие, както и че не е имал проблеми поради етническата или религиозната си принадлежност. Посочил е още, че в [населено място], където към този момент живеят съпругата и децата му, няма проблеми със сигурността.

В хода на административното производство е постъпила и молба с рег. № УП 26184/16.09.2025 г.

от адв. С. И., представяща се за пълномощник на жалбоподателя, към която са приложени копие на трудов договор, копие на договор за наем и копие на декларация за осигурена издръжка. След извършена справка е установено, че лицето е лишено от адвокатски права, поради което административният орган е приел, че същото не разполага с процесуална легитимация да представлява молителя в настоящото производство. Посочено е и че дори тези документи да бъдат взети предвид, същите не са относими към преценката за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за държавата му по произход.

В решението си интервюиращият орган е обсъдил и съдържащата се в справка с вх. № МД-02-398/21.07.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС информацията относно актуалната обстановка в С.. Въз основа на тази справка е приел, че в страната все още са налице ситуации на несигурност, но в сравнение с предходни периоди обстановката се е подобрила, включително с оглед настъпилите политически промени и завръщането на значителен брой сирийски граждани. По отношение на провинция Х. е отчетено наличие на завръщащи се лица, а в мотивите на решението е посочено, че не е налице такава промяна в обстановката, която да обоснове допустимостта на последващата молба.

От ответника е представена и актуална справка вх. № МД-02-56/18.02.2026 г. /л.241/ относно Сирийската арабска република и конкретно относно общата обстановка в страната, както и състоянието на сигурността в провинция Х. и в провинция И..

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решение № 137Х/19.09.2025 г. е издадено от компетентен административен орган. Е. Ч., младши експерт в РПЦ – Х., е определен за интервюиращ орган при ДАБ – МС със Заповед № РД05-284/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ – МС /л.37/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност по чл. 76б, ал. 1, т. 1–3 от ЗУБ, в предвидения от закона срок и в изискуемата писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на международна закрила. Производството е проведено по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ, уреждащи процедурата по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като предходното производство е приключило с влязъл в сила отказ.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, според който производството за предоставяне на международна закрила не се образува, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за държавата му по произход. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ тази преценка се извършва от интервюиращ орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без провеждане на лично интервю.

Преписката не съдържа данни за нарушаване правата на молителя в производството по чл. 76а и сл. от ЗУБ.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно административният орган е приел, че в последващата молба не се сочат нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

На първо място, изложените в последната твърдения за упражнявано спрямо жалбоподателя насилие, отправяни заплахи и проблеми, свързани с етническата и религиозната му принадлежност, противоречат пряко на собствените му изявления, направени в рамките на предходното производство, при което изрично е заявил, че не е имал подобни проблеми, че не е бил заплашван, че спрямо него не е упражнявано насилие и че няма проблеми с властите в С.. Не се касае до уточняване или допълване на вече наведени факти, а до излагане на съществено различна бежанска история. Поради това правилно интервюиращият орган е приел новоизложената версия за недоверна.

На следващо място, в последващата си молба жалбоподателят се позовава и на факти, свързани с обстановката в С.. От събраните по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република, включително тази, обсъдена от интервюиращия орган, както и актуалната към момента на постановяване на настоящото решение справка, се установява, че не са налице данни за такова съществено изменение на ситуацията в страната, което само по себе си да съставлява ново обстоятелство от съществено значение и да обосновава допустимост на последващата молба за международна закрила. Настъпилите нови обществено-политически процеси не са довели до такава промяна в живота в страната, която да налага извод, че към настоящия момент вероятността на жалбоподателя да бъде предоставена международна закрила е увеличена в значителна степен.

От актуалната справка се установява, че след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024 г. в С. са настъпили съществени политически промени и е сформирано преходно управление. Наред с това са налице и данни за институционално и икономическо възстановяване на страната. За първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол, като около 600 000 барела са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места.

От справките се установяват и данни за завръщане на значителен брой сирийски граждани в страната. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. В друга актуална информация на ВКБООН е посочено, че от 8 декември 2024 г. насам приблизително 1 413 967 сирийци са се завърнали в страната си на произход. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод относно сигурността за живота и личността на търсеция закрила, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за

правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на страната, така че животът и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе си да е изложен на реален риск от посегателство. Не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата територия на Сирийската арабска република или в съответните релевантни за жалбоподателя райони, който да се обхваща от разясненията, дадени в решението от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително отделни въоръжени сблъсъци и инциденти със сигурността, обстановката не достига до степен на безогледност и повсеместност, при която всеки граждан да е изложен на реален риск единствено поради присъствието си на съответната територия.

Този извод се потвърждава и от данните за районите, към които са насочени твърденията на жалбоподателя. От актуалната справка се установява, че по отношение на провинция Х., в която се намира и районът А., е налице фрагментиран териториален контрол и се регистрират отделни инциденти със сигурността, но същевременно са налице и предприети мерки по стабилизиране, както и завръщане на население. По отношение на провинция И. е посочено, че същата се намира под контрола на преходното правителство и се характеризира с относителна стабилност в сравнение с други части на страната, макар и там да продължават да се регистрират отделни инциденти. Следователно и в регионален аспект данните не сочат на такава ескалация на насилието, която да променя правната преценка по допустимостта на последващата молба.

Съгласно чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови факти или елементи. Ако при предварителното разглеждане се установи, че тези нови факти или елементи увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави международна закрила, разглеждането на молбата следва да продължи – чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС.

В процесния случай не са се появили и не са представени от кандидата нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Изложените в последващата молба твърдения са били подробно обсъдени и оценени в мотивите на обжалваното решение, а преценката на интервюиращия орган се подкрепя и от актуалната към настоящия момент справка относно положението в държавата по произход. Следователно съдът приема, че и към момента на постановяване на настоящото решение не е налице съществена промяна в обстановката в С., която да налага последващата молба да бъде допусната до разглеждане по същество.

Поради изложеното съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на

гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт – за законосъобразен.

Водел от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 137Х/19.09.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, последващата му молба с рег. № УП 26184/02.09.2025 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.